

ESCENA 1a**Narrador:**

_____ : Fa molts anys, però... molts, molts anys, per sobre dels nostres caps, però... molt, molt per sobre, allà en la foscor del cel, on els estels s'entretenen fent dibuixos prou divertits, va néixer un petit **estel**, feble i groguenc amb moltes ganes de fer amics.

La vida dels estels és tan llarga i, a més a més, tenen tan poca feina, que se la passen gairebé sempre jugant. Un joc que ls agrada molt és: "Fem **constel·lacions**".

És un joc bastant difícil perquè cada colla s'ha d'ajuntar per tal de fer dibuixos al cel, que ells en diuen constel·lacions. I així, fan dibuixos com... d'una óssa, d'una àguila, d'un gos, d'un escorpí, d'un guerrer, d'una lleó, d'una rosa,... Hi ha uns quants estels que fan de jutges i escullen el millor dibuix. Els guanyadors tenen com a premi un lloc fix al cel per jugar. L'últim cop que va jugar, la seva colla va dibuixar un cargol i a ell li tocava fer la punteta d'una banya, però, vet aquí, que la seva llum era tan feble, que els jutges els van desqualificar.

Sí, sí, ja podeu mirar cap al cel, que de cargol, no en veureu cap.

Sírius, un dels estels més presumits de la seva colla, es va enfadar tant aquell dia que va convèncer a tots els estels per fer-lo fora. I de quina manera!

Quan va arribar el nostre amic, tota la colla, amb Sírius al capdavant, van començar a llençar-li boles de foc mentre li deien:

-Marxa! Ves-te'n! Que aquí ja no et volem!

Ràpidament, el nostre amic, va girar volta i va començar a allunyar-se, al temps que una pluja de boles de foc li venia a sobre.

Lluny ja, dels seus antics amics, el nostre estel, tot trist i sol, va començar a plorar des d'aquell racó de cel. De tal manera, que una llàgrima del nostre amic va caure just a sobre d'una de les darreres boles de foc que li havien llençat.

Aquesta llàgrima, no sols va aturar la bola, sinó que a més a més, va apagar tot el foc i es varen formar grans núvols que durant molts dies, però... molts, molts dies, no van parar de deixar caure pluja a sobre de la petita bola. Tanta i tanta pluja va caure que aquella bola vermella, es va anar tornant cada cop més blava.

ESCENA 2a

Terra

_____ : -Ei, tu!... Sí, sí, tu!... Què no em veus? Sóc aquí, al teu costat -
L'estel es girà a banda i banda, però no aconseguí veure res.
 -Què no em veus?

Sol

_____ : -No, no veig res. Amb qui parlo?

Terra

_____ : -Amb mi, estel solitari, esforçat per fer més llum i veuràs com així em podràs veure
L'estel va començar a bellugar-se per tal de donar més claror.

Sol

_____ : -Ara, ara et veig! Però, qui ets tu? I què hi fas aquí?

Terra

_____ : -La veritat és que no sé pas qui sóc, l'únic que sé és que si no deixes de donar tanta calor em socarraràs.

Sol

_____ : -Ui, perdona! Però... és que em costa tant de veure't!

Terra

_____ : -Ara home! Ara s'està millor. I tu qui ets? I com et dius?

Sol

_____ : -Doncs, tampoc ho sé, només sé que sóc un estel i que em van deixar ben sol.

Terra

_____ : Si que estem arreglats! Si cap dels dos no sabem qui som. Escolta!, què et semblaria si..., com que et van deixar sol, et posés de nom..., "sol".

Sol

_____ : -Sool? No t'hi has lluit gaire, no!

Terra

_____ : -I què tal... "**Sol**" amb majúscula?

Sol

_____ : -Bé, això ja és una altra cosa! Que de gran en sóc molt més que no pas tu *-va dir l'estel mentre repetia:* "Sol, Sol... El Sol". No sona malament amic! Em sembla que m'agradarà aquest nom.

Terra

_____ : -Ja t'ha costat prou, ja, decidir-te. I jo què?

Sol

_____ : -Potser et podríem dir... "fosquet", perquè de llum no en fas pas, o... "blavet", pel color amb que jo et veig, o... "mulladet", per la quantitat d'aigua que tens, o també "malaltet", perquè t'han sortit

ESCENA 2a

unes taques ben estranyes.

Terra

_____ : -Taqes? Quines taques? Renoi!... és cert. No me n'havia adonat amb tanta pluja. Ara se'm veu la terra i tot!

Sol

_____ : -Doncs, ja ho tinc! Et podem dir... "**Terra**". Sí, sí, no ho diguis, no..., amb majúscula!

ESCENA 3a**Terra**

_____ : - Ei Sol! Amic meu!

Sol_____ : - Què et passa? *-contestà el Sol badallant.* M'has despertat amb aquests crits.**Terra**

_____ : -Tinc un problema molt gros.

Sol_____ : - Explica, explica *-digué el Sol tot preocupat.***Terra**_____ : - Doncs mira, avui m'he despertat de cop sense saber perquè, fins que, en aguar-me, me n'he adonat que tinc la panxa calenta com un ferro rogent i el cul gelat com un glaç, tan aviat sento una calor terrible, com un fred espantós *-va dir la Terra amb cara de prunes agres-*. No sé pas que hi puc fer!**Sol**

_____ : -Tranquil·la, que això em sembla que ho podem arreglar de seguida. Guaita! Si per comptes de quedar-te quieta de cara a mi, anassis girant sobre tu mateixa, no hi hauria cap tros que se t'escalfés massa, ni tampoc que se't gelés.

*La Terra va començar a girar***Terra**

_____ : - Estimad Sol! Això està molt bé, ja no tinc ni fred ni calor, però, m'estic marejant més que una baldufa!

Sol

_____ : - És que no tens mesura! Vols dir que et cal girar tan de pressa? Jo calculo que amb una volta cada dia n'hi haurà prou.

Terra

_____ : - Ara, ara! Ja se'm passa el mareig, però no sé pas si m'hi acostumaré a passar-me la vida donant voltes.

Narrador_____ : - Aquell dia va ser molt important, perquè van inventar allò que en diuen el "**moviment de rotació**". I va ser des d'aquell dia, que a la Terra hi ha dia i nit.

ESCENA 4a

Sol
_____ : - Ep! Qui hi ha al meu darrera?

Halley
_____ : - Ui! Ho sento, però és que anava una mica despistat.

El Sol donà mitja volta i va veure una estranya bola de foc amb una llarga cua i pregunta:

Sol
_____ : - Qui ets tu?

Halley
_____ : - Jo? Jo sóc el carter de l'Univers, el senyor Halley per servir-vos

Sol
_____ : - Un carter?

Halley
_____ : - Si senyor! Carter o missatger, com vostè vulgui! El que està clar és que sóc l'únic i insuperable **Cometa Halley**, i si vostè ho desitja, jo passaré cada 76 anys per portar-li missatges o per recollir-los. Però abans, m'hauríeu de donar la vostra adreça per al meu llibre de registres.

Sol
_____ : - Ho has sentit, amiga Terra? *Cridant*

Terra
_____ : - I tant! Caldrà doncs, donar-li una adreça i així podrem fer nous amics.

Halley
_____ : - Va senyors!, es decideixen o no?, perquè no puc perdre ni un minut *amb molta impaciència*.

Sol
_____ : - A veure..., potser... Carrer del Sol i la Terra, s/n.

Halley
_____ : - Què carrer ni què nassos! Aquí no funcionem per carrers, no veieu que ens faríem un embolic, aquí funcionem per sistemes. A veure!, com es diu vostè?

Sol
_____ : - Jo?, jo em dic Sol, el Sol! amb majúscula eh!

Halley
_____ : - Doncs, l'adreça serà "**Sistema Solar**, s/n" *mentre anotava al seu llibre de registre*. Volen deixar algun missatge que tinc pressa?

ESCENA 4a

Sol

_____ : - Potser sí, m'agradaria que els donés records a alguns estels.

Halley_____ : - Espera un moment que ho anotaré. Digui! *mentre ho anota***Sol**_____ : - Li dona records a **Antares** de la **Constel·lació de l'Escorpí**, a **Règul** del **Lleó** i a **Mizar** de l'**Ossa Major**, ah!, i també al petit **Estel Polar** de l'**Ossa Menor**. Escolti!, que seria possible demanar-li una xafarderia?**Halley**

_____ : - No és aquesta la meva feina, però..., per ser el primer cop, li faré. Ara!, no s'ho agafi per costum. A veure, què vol saber?

Sol

_____ : - Doncs miri, si és vostè tan amable, per què no em mira que se n'ha fet de Sírius i la seva colla? L'última vegada estaven ben enfadats amb mi!

Halley

_____ : - I ara!, això és tot?, ja li puc dir ara si vol.

Sol_____ : - Sí, si us plau, digueu-m'ho *molt impacient***Halley**

_____ : - Doncs, tinc entès que van aconseguir dibuixar un gos i van guanyar el seu racó al cel per sempre.

Sol

_____ : - No, si malcarat ja ho era, ara... original no gaire.

Halley_____ : - Bé, prou de xerrar que he de marxar. I vostè? *Gira adreçant-se a la Terra* Vol deixar-me algun missatge?**Terra**

_____ : - Si de cas, es podria informar vostè, de què sóc jo?

Halley

_____ : - Quina cosa!, d'on surten vostès?... Vostè és un planeta!, en conec molts com vostè. No fa gaire estona n'he trobat un grup que buscaven un estel per escalfar-se.

Terra_____ : - Un **Planeta**, sóc un Planeta! *tota contenta* Per què no els diu que vinguin cap aquí que s'està molt calentó al costat del meu amic, el Sol?**Halley**_____ : - Quan els vegi ja els ho diré. Ara, si no hi ha res més, marxo *Gira cua i marxa ben de pressa*

ESCENA 4a

Terra

_____ : - Bé, haurem d'esperar notícies.

Sol

_____ : - Escolta, amiga Terra! T'he de demanar un favor. Abans, quan ha arribat el senyor carter, com que anava una mica despistat, m'ha donat un cop aquí al darrera i m'ha fet pensar que potser seria bona idea que tu em vigilessis també l'esquena.

Terra

_____ : - I com ho puc fer jo això?

Sol

_____ : - Doncs mira, si a més a més de girar com fas, voltessis al mateix temps al voltant meu, potser així ens en lliurariem d'algun ensurt com el d'abans.

Terra

_____ : - Vols dir què ho sabré fer tot això alhora? *dubtant d'aquell embolic de giravoltes que li proposava el seu amic*

Sol

_____ : - És clar que ho pots fer, a més no et cal anar gaire de pressa, així podràs vigilar millor. Només que fessis una volta cada any, ja n'hi hauria prou.

Terra

_____ : - Bé, ho provaré. Tot sigui per la nostra seguretat.

Narrador

_____ : - I vet aquí que els nostres amics acabaven d'inventar el "**moviment de translació**", i amb ell l'any i les quatre estacions.

ESCENA 5ena**Narrador**

_____ : - Al cap d'uns anys, quan el Sol i la Terra ja ni tan sols se'n recordaven d'allò que havien demanat al senyor Halley, enmig de la foscor, van aparèixer un grup de vuit planetes, que sense dir res, es van encarar cap al Sol. *Surten a escena els planetes i posen a sobre el Sol*

Sol

_____ : - Ep, ep! On aneu tan esverats? Encara us posareu a sobre meu. *Cridant*

Mercuri

_____ : - Oooh!, quina escalforeta més bona!

Plutó

_____ : - Ja ho pots dir ja, falta ens feia!

Sol

_____ : - Bé, prou! Em podeu dir d'una vegada d'on sortiu? *Cridant malhumorat*

Saturn

_____ : - Perdoneu, amic estel, però és que venim gelats.

Sol

_____ : - Doncs, ningú no ho diria amb aquest flotador que porteu. Més aviat sembla que us n'aneu a la platja. *amb molta ironia*

Saturn

_____ : - Bé, jo sóc **Saturn** i aquests amics són: **Mercuri, Venus, Mart, Júpiter, Urà, Neptú i Plutó.**

Sol

_____ : - Així calia començar! Doncs, jo sóc el Sol i aquell puntet blau que veieu allà, és la meva amiga Terra. *Girant cap a la Terra, tots els altres planetes també es giren*

Júpiter

_____ : - Ja fa algun temps vam trobar el missatger Halley i ens va comunicar el vostre desig.

Terra

_____ : - Què et sembla amic Sol? *crident* Potser ens caldria una mica de companyia.

Sol

_____ : - Per mi, prou!. Ara! Caldrà una mica d'organització.

Plutó

_____ : - Així, ens quedem?

Mart

_____ : - Oi tant!

ESCENA 5ena

Venus

_____ : - Doncs, m'hauré d'arreglar.

Urà

_____ : - No sé pas què et vols arreglar?

Mercuri

_____ : - Us voleu deixar de barallar? Porteu tot el camí així!

Sol

_____ : - I tant que estarem entretinguts! *adreçant-se a la Terra* Potser massa i tot!

Narrador

_____ : - El Sol va organitzar un sorteig per tal d'anar situant cada planeta al seu voltant. A Mercuri i Venus els va tocar col·locar davant de la Terra, i a Mart, Júpiter, Saturn, Urà i Plutó al darrera.
Un cop es van posar a voltar, el Sol, que s'ho mirava, va pensar:

Sol

_____ : - Ara fem goig! Això és tot un Sistema! El nostre Sistema Solar.

ESCENA 6ena**Narrador**

_____ : - Però no tot va quedar aquí, perquè, quan semblava que les coses rutllaven prou bé, la nostra amiga Terra es va posar molt malalta, però... molt, molt malalta.

Que què li li havia passat?

Doncs mireu, a la Terra s'hi estava tan bé que , a poc a poc, però... molt a poc a poc hi van anar apareixent unes taques verdes molt grans..., sí, sí, moltes plantes i arbres. No!, però això no li va fer cap mal, no!

Més tard, hi van aparèixer unes cosetes que no paraven de bellugar-se..., sí, sí, molts animals. Els uns nedaven, els altres s'arrossegaven, els altres corrien i d'altres volaven. Però, això, a la Terra tampoc no li va fer cap mal, potser una mica de pessigolles, però res més.

I més tard encara, hi van aparèixer els homes, les dones i els nens i les nenes com vosaltres. I..., vet aquí, que tampoc això no li va fer cap mal. Bé, de moment, perquè mentre que les plantes, els arbres i els animals vivien feliços, les persones, que es creien molt superiors, varen començar a tallar i cremar boscos, a matar animals per divertir-se, i a més a més, a embrutar-ho tot i per tot arreu. Però no a poc a poc, sinó molt de pressa, massa de pressa! Van embrutar els rius, els boscos que quedaven, l'aire amb els fums dels cotxes i de les fàbriques que abocaven, sense cap control, brutícia i més brutícia...

Tanta porqueria hi va arribar a haver, que, el Sol, en veure aquella Terra tan malalta li digué:

Sol

_____ : - Amiga Terra! Hem de trobar alguna solució o aquests acabaran amb tu en quatre dies.

Terra

_____ : - I què hi puc fer jo? *tota preocupada* Si em poguessin veure com tu em veus, potser així se n'adonarien. No ho veus que no es renten la cara si no és davant el mirall?

Sol

_____ : - Mirall has dit? *interrompent* Aquesta és la solució! Necessitem un mirall gegantí per tal que aquests forassenyats se n'adonin del què estan fent.

Terra

_____ : - Però, d'on el podem treure?

Sol

_____ : - Tu saps que, entre els nostres amics Mart i Júpiter, hi ha una colla de petits planetes que es fan anomenar... els **asteroides**. D'entre tots, n'hi ha una que se'n diu **Lluna**, potser si li diguéssim, ens faria el favor.

ESCENA 6ena

Terra

_____ : - Però... i què en farem de la Lluna? *sense entendre allò que li proposava el seu amic*

Sol

_____ : - Sí!, és clar que pot funcionar! Només caldria que es posés a donar voltes al voltant teu. Amb la meva llum la il·luminaria, i a la nit, tu et podries reflectir en ella com si fos un autèntic mirall.

Terra

_____ : - Potser tens raó, només caldria que la gent mirés la Lluna per poder veure, així, el que estan fent amb mi. I si són prou intel·ligents, segurament deixaran d'embrutar-me. No perdem el temps i enviem-li un missatge a la Lluna.

Narrador

_____ : - El senyor Halley se'n va encarregar de portar el missatge i la Lluna acceptà a venir a reunir-se amb el Sol i la Terra. *Apareix la lluna i es posa al voltant de la Terra ---Pausa---*

Ara, de tant en tant, el Sol, la Lluna i la Terra, es reuneixen per tal de parlar i veure com es troba la petita Terra. Es posen en fila l'un darrera l'altre, així no els cal cridar tant, i fan allò que ells en diuen un **eclipsi**. *Formen un eclipsi*

Si mai veieu que el Sol s'enfosqueix, no us preocupeu, això voldrà dir que la Lluna s'ha posat entre mig del Sol i la Terra, i tots tres cerquen la manera d'aconseguir que la nostra Terra torni a estar neta .

César Burgués
Abril 2006